

tagelsen af Handelstraktaten i de 3 Aar, i hvilke Handelstraktaten varer. Det er ikke ihkffedes den danske Regjering gjennem Forhandlingerne at opnaa billigere Vilkaar end de, som her ere fremstillede, og jeg tror dog samtidig at turde sige, at der ikke har været forjæmt Noget for at søge opnaaet billigere Vilkaar. Paa et Punkt kunde der ganske vist have været opnaaet en væsentlig Formindsfelse af Tabet for den danske Statskasse, og det er netop paa Salttolden. Vi kunde have sluppet med kun at offre omtrent Halvdelen af Salttolden. Det vilde altsaa have været en væsentlig Lettelse i det Offer, der blev bragt, men det forekom mig, at naar en Handelsstraktat med Spanien skulde erhverves gjennem Nedsættelse i den bestaaende Toldtarif, saa var det passende og rigtigt, at Nedsættelsen ikke ramte ubelukkende eller i overveiende Grad det, vi ere vante til at kalde Luxusvarer, men at Nedsættelsen for den væsentlige Del traf netop en Vare, som man fra alle Sider har været enig om skulde, naar en Toldrevisjon blev bragt tilveie, indgaa frit, fordi denne Vare, nemlig Salt, maa antages at forbruges i omtrent ligeligt Maal af Alle uden Hensyn til Velhavheden.

Jeg skal endnu kun tilføie, at den anden med Spanien undertegnede Traktat om Søfarten, som jo byder Danmark, saavidt jeg skjønner, alle de Fordele, som man paa nogen Maade kunde vente, idet den sikrer danske Skibe ikke blot mest Begunstigelse, men ligefrem national Behandling i spanske Havne, kun kan opnaas i Forening med Handelstraktaten.

Tauber: Naar jeg kunde ønske at sige nogle Ord angaaende det Forslag til Rigsdagsbeslutning, her er forelagt, er der for det Første et Par formelle Betragtninger, som paatrænge sig mig. Den ene er den, at det ses af Handelstraktaten, som den er aftrykt, at den skal forelægges vedkommende Landes Repræsentationer til Vedtagelse, men det er jo ikke selve Handelstraktaten, der her ved forelægges os, men kun en Beslutning af Rigsdagen, hvorved der meddeles Samtykke til, at Toldbestemmelserne i Handelsstraktaten komme til at træde i Kraft. Det er fra et Synspunkt betragtet fuldkommen rigtigt, at det sker paa denne Maade, i alt Fald er der ikke nogen grundlovmæssig Forpligtelse for Regjeringen til at forelægge en saadan Handelstraktat for Rigsdagen, men paa den anden Side er det jo tydelig fastsat i selve Traktaten, at det skal ske, og det er altsaa et Spørgsmaal, jeg kunde ønske at henstille til Overveielse, hvorvidt Traktaten kan siges at blive opfyldt, naar dette ikke sker.

Det er altsaa ikke et grundlovmæssigt Krav, jeg her stiller, men en Henstilling til at tage dette Punkt under Overveielse. Det andet Spørgsmaal er, hvorvidt en saadan Forandring i Toldbestemmelserne, som her foreslaas, kan finde Sted ved en Rigsdagsbeslutning, om ikke dertil udkræves en Lov. Da Møntkonventionen med Sverig var affuttet for en Del Aar tilbage, blev der samtidig dermed forelagt en Møntlov, hvori disse Bestemmelser anvendte paa danske Forhold bleve optagne. Paa den anden Side vide vi, at der i 1881 blev sluttet en Tillægskonvention til den omtalte Møntkonvention, og til den gav Rigsdagen jo kun sin Stadfæstelse ved en Beslutning, men hertil maa dog bemærkes, at den Bestemmelse, som der deri indeholdtes, nemlig om Udmøntning af 5 Kronestykker i Guld, mente den danske Regjering ikke at kunne gjøre Brug af, og for saavidt kunde det maaft findes mindre fornuødent, at der derom blev vedtaget en Lov. I alt Fald skal jeg ogsaa tillade mig at henstille det Spørgsmaal saa vel til den ærede Regjerings som til det eventuelle Udvalgs Overveielse, hvorvidt den rette Form for en Bestemmelse af denne Art ikke vil være at træffe den som Lov.

Naar jeg nu vender mig til Sagen selv, hørte vi af den meget ærede Minister en Fremstilling af de Fordele og de Ulemper, som ville være forbundne med denne Handelstraktat, og det forekommer mig, at der gik gjennem den høitærede Ministers Udtalelser, jeg vil ikke sige en Amerkjendelse af, at Ulemperne ere større end Fordele, men i alt Fald en Beflagelse over, at vi ikke havde opnaaet større Fordele til Gjengjæld for de Offre, vi havde bragt. Det tror jeg ogsaa, vi Alle maa være enige om. Vi maa vistnok erkjende, at vi ikke i væsentlig Grad spinde Silke ved denne Traktat, og navnlig bliver Danmark ugunstig stillet, naar vi anstille Sammenligning med de Traktater, som ere sluttede for vore Nabolandes Vedkommende, thi deres Udførsel til Spanien er jo meget betydelig, og den Gevinst, de faae ved Lettelse i Indførselstolden i Spanien, overstiger, navnlig for Norges Vedkommende, meget betydelig det Offer, de maa bringe af deres egne Toldindtægter. Her er det omvendt, naar vi betragte det fra Statsindtægternes Standpunkt. Det viser sig jo, at vi bringe et Offer i vore Statsindtægter af 516,000 Kr., med et rundt Tal, hvorimod det kun er med et Beløb af omtrent 170,000 Kr., at den spanske Told paa Altpåst bliver nedsat for de Varer af denne Art, som komme baade fra Danmark og fra Bilandene. Jeg skal nu se bort fra, at den største Del af disse Varer ikke udføres fra